

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπὸς ἡ δις, λ. 40, τρίς ἑως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συναγώματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Ἀπεφύγομεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐξετάσωμεν τὸ οἰκονομικὸν ληστρὸσύστημα τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ ἔποψιν πολιτικὴν, διότι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἡτο' ἀνάγκη πρωτίστη νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ὀδύνη τῆς πασχούσης οἰκονομικῶς κοινωνίας. Καὶ τοι μὲν ἄλλα ἔχοντες νὰ προσθέσωμεν περὶ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος, ἀνάγκη οὐχ ἦττον νὰ σπεύσωμεν εἰσβάλλοντες ἐντὸς τοῦ πεδίου τῆς πολιτικῆς καὶ καταλαμβάνοντες τὰς θέσεις, ὅθεν πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ ἡ κυρία μάχη.

Δύο μῆνας μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ παρόντος ὑπουργείου ἀποτετιμένοι πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἐγράφομεν διὰ τῆς «Ἑφημερίδος» τὰ ἑξῆς : «Ἐὰν ἦτοτε ξένοι, ἐὰν μόνον σκοπὸν εἴχετε νὰ δραπετεύητε ἐξ Ἑλλάδος, ἀφ' οὗ πλουτήσητε, τότε μόνον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν πολιτικὴν σας. Καὶ τῷ ὄντι στρατός ξένος, καταλαμβάνων ἐπαρχίαν τινα δὲν θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐξαντλήσῃ αὐτὴν ἐντελέςτερον ὅσον τὸ ὑπουργεῖον. Τραχούπη τὴν Ἑλλάδα. Ἡ χώρα αὕτη δὲν ἔχει μέλλον νὰ διατρέξῃ ; δὲν ἔχει παρελθὸν νὰ βελτιώσῃ ; δὲν ἔχει παρὸν νὰ συντηρήσῃ ; Ἐπιβάλετε μετὰ τῆς σκαιότητος φόρους ὡς ἐὰν ἐπεβάλλετε λύτρα καὶ ρίπτετε τοιοῦτοτρόπως εἰς χρόνιαν οἰκονομικὴν νόσον τὴν πατρίδα σας, ἄθλιοι, τὴν ὁποίαν ἴσω ἐμέλλετε καὶ πάλιν νὰ κυβερνήσετε ; Ἡ ἀγνωσίη, βάρβαροι, ὅτι ἡ πρωτίστη ἀδυναμία καὶ ἀρχὴ ὀλέθρου Κράτους τινὸς εἶναι ἡ διατάραξις τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ ;

Θατέον ὅτι τὸ ἄλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ πληρῶσθε διὰ τοῦ δανείου ὅπερ μαγειρεύεται ἐν Παρισίοις ; ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔτους ; ἀλλὰ τὸ τῶν μελλόντων ἐνιαυτῶν ; Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς χρεωκοπήσῃ, βεβαίως οἱ μεσίται σας θὰ ζητήσωσι πόρον ζωῆς ἀλλαχοῦ ; ἀλλὰ σεις, οἵτινες πολιτεύεσθε ἐνταῦθα, οἵτινες ἐξηπατήσατε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ὅπως ἀνέλθητε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν, σεις ἐκ τοῦ ὑπουργείου ὅσοι δὲν ἐλείξατε τὸν σίελον τῶν πασάδων ὡς ἀγίασμα, σεις οἵτινες συμμετέσχετε μέχρι τοῦδε τῆς πείνης καὶ τῆς ἀδοξίας ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς χώρας ταύτης, ποῦ θὰ καταφύγετε ζητοῦντες σωτηρίαν ὅταν ἡ Ἑλλὰς χρεωκοπήσῃ ;

Ποία κυβερνήσις ποῖον πολιτεύμα θὰ ἦναι ἱκανὸν νὰ λειτουργήσῃ ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν τῆς χώρας ; ποία βελτίωσις, ποία πρόοδος ἐσωτερικὴ θὰ ἐπιτευχθῇ, ὅταν τὸ Κράτος δὲν θὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ; Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρωμεν

καὶ τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, τὸ ὅποιον τοσοῦτον ἐξεμεταλλεύητε μακρὰν τῆς ἐξουσίας ὄντες, τί εἶναι δυνατόν νὰ πραχθῇ ἐν τῷ ἐθνικῷ ζήτηματι ὑπὸ Ἑλλάδος, μεμαραμμένης, φθισίως οἰκονομικῶς, πτωχῆς, καὶ πεινώσης ; Ἄθλιοι, ποῖαν καλλιτέραν ὑπηρεσίαν ἠδύνασθε νὰ προσέφερτε εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς, παρὰ ἐξαδυνατοῦντες τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας διὰ βαρυτάτης φορολογίας ;

Εἶναι ἀνάγκη τάχα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν στοιχειώδη ἀλήθειαν ὅτι ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ τῆς χώρας κατὰστασις κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς νέας ἀνακινήσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος μὴ ἦναι ἀχθρὰ, θὰ βαδίσωμεν καὶ πάλιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν καὶ ἀπὸ ἐξευτελισμοῦ εἰς ἐξευτελισμόν ; Ἀλλὰ σὰς, τί σὰς μέλλει, κόθωνες, περὶ ἐθνικῆς ταπεινώσεως ; σεις μόνον περὶ τῆς ἐξουσίας ἐνδιαφέρεσθε, ἡ δὲ φιλοτιμία σας εἶναι ἀπλῶς νὰ σχηματίσῃτε αὐλὴν ἐκ πορνοκεφάλων, οἵτινες θὰ λέγωσι ναι ὅταν λέγετε ναι, καὶ ὄχι ὅταν ὄχι, καὶ θὰ ἀσχολῶνται νὰ ὑμνήσωσι τὴν μορφήν σας ὡς ἀπεικόνισμά τοῦ θεοῦ Ἐβρώτος.

Δὲν εἶσαι σὺ, ὁ προδιδόμενος λέγω τοῦ παρόντος ὑπουργείου, ὅστις, ὅταν κατὰ πρῶτον ὑπουργευσας τὸ 1867, ἀπέδειξας μάταια τὰ τοσαῦτα αἵματα τῆς Κρήτης, διότι συνεπαυτίσας τὴν τύχην αὐτῆς μετὰ τὴν τύχην τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν σλαβικῶν λαῶν καὶ ἐξήτησας παρὰ τῆς Εὐρώπης τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῶν Σλάβων κα' ὑπαγόρευσιν τῆς Ρωσσίας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἀγγλογαλλικὴ συμμαχία ἐκυβέρνησα τὸν κόσμον ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ; Δὲν εἶσαι σὺ ὅστις ὅταν δεύτερον ὑπουργευσας ἐπὶ τῆς οἰκουμένης παρέλυσας πᾶσαν ἐνέργειάν τῆς, μήτε μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἀειμνήστου Δεληγειώργη τοῦ ἐπιδιδύκοντος τακτικὸν καὶ ἐπίσημον τῆς Ἑλλάδος πόλεμον, μήτε μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἀειμνήστου Ζαΐμη τοῦ ζητούντος σοβαρὴν καὶ μεγάλην ἐπανάστασιν κατὰ τὴν Ἑπειροθεσσαλίαν ταχθεῖς, ἀλλ' ἀρξάμενος αὐτογνημῶνος διπλωματικοῦ χαρτοπολέμου, πολιορκουμένης τῆς Πλεονίας, ἵνα ἀποσπάσῃς ἀπὸ τοῦ λόρδου Δέρβυ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ φροντίσῃ ἡ Ἀγγλία ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὀψιν καὶ τὰ παρὰ πονα τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς Πύλης ; Δὲν εἶσαι σὺ ὅστις, ὅταν τὸ τρίτον ὑπουργευσας τὸ 1880, ἐκτελὼν κατὰ γράμμα τὰς εἰρηγήσεις τοῦ λόρδου Βήκονστριλδ, διέλυσας οἰκτρῶς τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν καὶ ἔλεγε εἰς τοὺς βουλευτὰς ὅτι, οἱ ψηφίζοντες τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης ψηφί-

ζουσι συνάμα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν σου (!) τὴν διακηρύττουσαν ὅτι ζήτημα ἑλληνικὸν δὲν ὑπάρχει; καὶ ἂν μὴ ὁ μεγάλθυμος λαὸς τῆς Ἀγγλίας ἀνέτροπε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τὸν ἰσχυρὸν ἐκείνον ἑλληνομάχον πρωθυπουργόν, ἤθελες κατορθώσει νὰ σφαγιάσῃς καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὅπως πρὸ δώδεκα ἐτῶν τὴν Κρήτην; Δὲν εἶσαι σὺ τέλος, ὅστις, ὅταν τετάρτην φορὰν πρὸς δυστυχίαν τοῦ ἔθνους ὑπουργεύσας, διέλυσας καὶ πάλιν ὡς δαίμων ἀποτρόπαιος ὄχι μόνον τὸν στρατὸν τὸν ὑπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ στοιχεῖα ἐνδεχομένου τινὸς στρατοῦ καὶ καταπιεῖς ὡς νερωίσκος τὴν χώραν, διὰ νὰ εὕρῃς τὰ χρήματα, δι' ὧν θὰ πληρώσῃς καινοφανεῖς ὑπαλλήλους καὶ θὰ πλουτίσῃς λεγεῶνα μεσιτῶν καὶ θὰ ὠφελήσῃς ἐπιτροπὰς καὶ ὑποεπιτροπὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους περιδιχαζούσας διὰ νὰ εὐκολύνῃς τὴν καθόδον τῶν Αὐστριακῶν;

Σὺ εἶσαι σὺ, ὁ ἐξ Ἀγγλίας Ἰούδας, ὃν ἀγνοῶ διὰ ποῖον παράπτωμα τοῦ ἔθνους ἡ θεία πρόνοια κατέλιπε μόνον, διὰ νὰ δώσῃς τέλος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ φονεὺ θεῖς, ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ χθὲς ὀνομάζεται Ἰωάννης Μηλαῖος, καὶ εἶνε καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Πάρου· τρομερὰ κυνηγοῦνται αὐτὰς τὰς ἡμέρας οἱ Παριανοί. Πρὸ 15 ἡμερῶν εἶχεν ἀφεθῇ καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ στρατοῦ, ὡς ὁ ἄλλος ὁ δυστυχὴς ἐξ Αἰγίνης φανεύεις δεκαεὺς, καὶ εἰργάζετο διὰ νὰ συνάξῃ μικρὸν χαρτζελήκι καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Τὴν μεσημβρίαν, ἐνῶ συνέτρωγε μὲ ἄλλους συνεργάτας, ἦτο ἐκτάκτως εὐθυμὸς καὶ διηγείτο πῶς εἶδεν ὄνειρον τὴν νύκτα πῶς παντρεύεσθαι εἰς δὲ τῶν συντρωγόντων τὸν ἐπεύραζεν ὅτι δὲν εἶνε καλὸ τὸ ὄνειρον. Ὡστε ἄς προστεθῇ καὶ τοῦτο εἰς τὸν Ὀνειροκρίτην: «Ἄν δῆς καθ' ὕπνον ὅτι πανδρεύεσαι, προφυλάττω ἀπὸ κεραυνού.»

Ὁ δὲ ἄλλος ὁ πρόσβληθεὶς μόνον ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, χωρὶς νὰ φονευθῇ, εἶνε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Οὗτος ἄμα προσεβλήθη ὑπὸ τῆς λάμψεως τῆς ἀστραπῆς, κατέπεσεν ἀμέσως ἀναίσθητος, διαμείνας εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Ἄφροὶ μόνον ἐξέτρεπον τοῦ στόματός του. Ἔως οὐ δι' ἐντριβῶν καὶ ἐμετικῶν συνῆλθε. Σήμερον εἶνε καλὰ, [αἰσθάνεται δὲ μόνον πόνους καὶ κόπωσην εἰς τὸ στήθος του. Θὰ περάσῃ καὶ αὐτό!]

Ἡ ἀνδροκτόνος Αἰκατερίνη σύζυγος Σκουτέρη εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς ἀνακρίσεως. Εἶνε ἀπὸ τὸ χωρίον Βάγια τῶν Θηβῶν. Δὲν οἰκεῖ διόλου ἑλληνικά. Καθαρὰ Ἀλβανίς. Ἐτῶν τριάκοντα φαίνεται ὡς εἰκοσι πέντε ἀναστήματος μετρίου ξανθὴ, γαλανομάτα, γιοματούτσικη. Φῆμαι περὶ τοῦ συζύγου τῆς ἐν τῷ χωρίῳ ὅτι ἦτο γυναικῆς φῆμαι περὶ αὐτῆς ὅτι ἦτο ἀνδρὸς. Ὁ κατηγορούμενος, ὠραίος, εἰκοσιπενταετῆς νεανίας, Δημήτριος Βαρθαλάμης, ἀρνεῖται ὅτι ἐφόνευσεν τὸν Σκουτέρη· ἀρνεῖται ὅτι ἡγάπα τὴν Σκουτέραινα· κἀκορολογεῖ δὲ κατὰ τῶν δύο. Ὁ φόνος ἐγένετο ὀλίγα λεπτά μετὰ τὸ δεῖπνον, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ φονευθέντος.

νης ὅτι ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν φυγοδικῶν διὰ πλῆθος ἐγκληματικῶν πράξεων ἐξ οἴτου καταγόμενος Διαμιανὸς Μπαθέλος, τὸ φρόνητρον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, συνελήφθη χθὲς μεθ' ἐνός ὁπαδοῦ του περίξ τοῦ χωρίου Σουλίου τοῦ δήμου Τρινασσοῦ ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου Λεωνίδα Θωμοπούλου καὶ τῶν χωροφυλάκων Λεωνίδα Παρμανάκου, Δημ. Καραμπίνη, Σ. Καλαγεροπούλου καὶ Θεοδ. Κοκκίνη, σταλέντων ὑπὸ τοῦ μοιράρχου Βελένδζα. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ὀφείλεται ἐταῖνος καὶ εἰς τοὺς ἄνδρα; κἀποια ἱκανοποιήσις, πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ δι' ἄλλας παρομοίας καθάρσεις ἀπὸ κακοποιῶν στοιχείων.

Ἡ περὶ τὰ Πευκάκια συνοικία ὀλονέν πυκνοῦται καὶ ἐξωραίζεται ὑπὸ νέων οἰκοδομῶν. Δυστυχῶς τοῦ; λείπει νερό· ἀναγκάζονται δὲ αἱ γυναῖκες μὲ τὸ σταμνὶ ἢ τὸ λαγῆνι· εἰς τὸ χέρι νὰ πηγαίνου, ποῦ νομίζετε; εἰς τὸ Σχιστό! Καὶ νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς φρίττει. Ἐπίσης καὶ ὁ φωτισμὸς εἶνε ἐλλειπέστατος. Ταῦτα κατατίθενται εὐλαβῶς εἰς τοὺς πόδας τοῦ κ. Δημάρχου.

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς—ἀπέναντι οἰκίας Κομπότη—οἰκόπεδα ἀπεριτοίχιστα—ἐν ἑκατομμύριον τόνων κοπράνων—καθ' ἡμέραν κινήσεις κάρρων πλήρων σκουπιδιῶν.—Καθαριότης ἀπεσσοῦα—βρωμῶντι τῶνδρες.—Κοσσανάκες, τί χρὴ δρᾶν;

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Ἀγορονομικῷ Δελτίῳ, αἱ τιμαὶ τῶν λαχανικῶν εἶνε ἀνθρωπινώτεροι· ἐπίασαν ἡ φωναὶς μας.

Διὰ τὸν εὐρεθέντα νεκρὸν Παριανὸν στρατιώτην, περὶ οὗ κυμαίνεται ἡ ἐκδοσις μεταξὺ φονοῦ καὶ αὐτοχειρίας συνελήφθησαν ἤδη δύο χωροφυλάκες. Εἰς μάρτυς καταθέτει ὅτι κατὰ τὴν 8 1(2) ἐσπερινὴν ὥραν ἤδη εἶχε τεθῇ ὁ Δημήτριος Ρούσος ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ὅτι εἰς χωρικὸς εἰδοποίησε περὶ τοῦτου τὸν σταθμάρχην, ὅτι λαβὼν οὗτος φανὸν μετέβη νὰ ἰδῇ, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶδε κανένα. Κατ' ἄλλην ἐκδοσιν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ παρὰ τὴν γραμμὴν, διότι εὐρέθησαν τὰ χόρτα πατημένα· ὅτι τὰ αἵματα ἦσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς σιδεράς ράβδου, ὅτι εἰς τὰ θυλάκια τοῦ εὐρέθη μόνον 1.80· καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους τοῦ θά εὗρεσκε τῆς 180 δραχμαῖς! Αὐτὰ ὅλα τὰ λέγει εἰς Παριανὸς, ὅστις ἔγραψεν ἤδη εἰς τὴν μητέρα του ὅτι πύτοχειριάσθη καὶ τώρα στενοχωρεῖται ποῦ βλέπει αἱ ἐφημερίδες νὰ γράφουσι ὅτι τὸν ἐδολοφάνησαν. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὸν κ. Μοίραρχον μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς περινοίας νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀνέυρεσιν ἰχνῶν τοῦ ἐγκλήματος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτο, περὶ οὗ ὅμως ὑπάρχει ἀμφιβολία, νομίζομεν μάλιστα καὶ ὅτι ἀπελύθησαν οἱ συλληφθέντες.

Καθὼς καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάξῃ ἀμέσως τὴν φυλάκισιν τοῦ ἐν Πάτραις φονεύσαντος διὰ τοῦ γρόνθου τοῦ στρατιωτῆν ἀξιωματικοῦ. Τί ἐγκλημα, καὶ νὰ μὲν ἀτιμώρητον. Ἐγνωρίζομεν ὡς τώρα ὅτι ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ δέροντες, ὕβριζοντες, λακτίζοντες εἰς τὰ γυμνάσια· ἀλλὰ ἀξιωματικὸν σκοτόνοντα διὰ τοῦ γρόνθου τοῦ στρατιωτῆν, τὸν ὁποῖον πληρόνεται διὰ νὰ γυμνάσῃ τοιαύτην τραγωδίαν ἐγκλήματος, τοιαύτην σατανικὴν κατάχρησιν δυνάμεως καὶ θελήσεως, τοιοῦτο ξεχειλίσμα θυμοῦ τίγρεως καὶ ρώμης λέοντος, τοιοῦτον σπαραγμὸν τιμῆς, σημαίας, πατρίδος, καθήκοντος, τοιαύτην τραγικὴν μεταμόρφωσιν ἑλληνος

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύ-